

Com s'explica l'endarreriment en la generació d'energia renovable a Catalunya?

Dani Pérez, vicepresident d'UNEF, afirma que a Catalunya hi ha una competició per no voler energies renovables

[centrareport]

Avui us parlem de l'endarreriment en la **generació d'energia renovable** a Catalunya i ho fem en base al capítol del passat 29 de novembre emès a *Lo Pedrís* de **Ràdio Tremp**. Un programa per parlar d'energia de forma clara i entenedora i que podeu recuperar en aquest enllaç o sota aquestes línies.

En **Dani Pérez** és, entre d'altres coses, vicepresident d'UNEF (**Unió Espanyola Fotovoltaica**), la patronal de la fotovoltaica i delegat d'aquesta entitat a Catalunya. Pérez afirma que a Catalunya hi ha una **competició per no voler energies renovables**. El que seria d'esperar, assegura, és tenir municipis disposats a competir per tenir renovables al seu territori, aspirant a **reduir emissions de gasos** d'efecte hivernacle, **crear llocs de treball** no deslocalitzables i **recaptar més impostos**.

Els últims 10 anys, a Espanya, la potència solar ha crescut 10 vegades, mentre que a **Catalunya el creixement és estable**, quan parlem de parcs instal·lats en terrenys. No és un problema de recursos naturals, doncs tenim força **vent** i **sol**, ni tampoc és un problema econòmic, tant si pensem en els inversors -és un negoci rendible- com en el sistema en la seva totalitat, doncs és més barat fer un parc solar nou que pagar el manteniment d'una central nuclear ja en funcionament. El problema l'identifiquem en la **falta de proporció** entre els limitats recursos de l'administració catalana, la complexitat de la tramitació i el model escollit.

El model, segons es descriu al **Decret Llei 24/2021** "d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades", prioritza els parcs solars petits, de menys de 5MW, és a dir que ocupin menys de 10 hectàrees. Això s'ajusta a l'orografia de Catalunya i, a més, obre la porta a la inversió ciutadana, doncs es tracta de xifres d'inversió que no requereixen grans capitals.

Els parcs més grans tenen requisits d'obertura a **inversió ciutadana** d'una part del seu capital i a l'obtenció d'un elevat percentatge de **contractes amb els propietaris** abans de començar la tramitació. De totes maneres, els parcs de més de 50MW surten de la tramitació de la Generalitat i depenen del Ministeri corresponent.

Aquest model, confrontat amb el de grans parcs, fa que es necessiti molta més **agilitat** i **personal** per tramitar-los. Amb el funcionament actual de la nostra administració, i amb els procediments i tramitacions exigits, es produeixen importants colls d'ampolla que endarrereixen l'obtenció de permisos i desincentiven les inversions per la incertesa dels terminis.

En xifres rodones, un terç del consum energètic és a causa del **transport**, majoritàriament petroli; un altre terç **calefacció**, és a dir gas, petroli i biomassa; i finalment l'últim terç és **elèctric**. Per tant, l'objectiu és electrificar el transport i el clima, evidentment a partir de fonts renovables. I és per això que és imprescindible fer un esforç titànic per assolir els objectius de generació a partir de fonts renovables.

Va aparèixer una notícia a *La Voz de Galicia* que deia que una determinada indústria no s'instal·laria allà si no es garantia una determinada **potència renovable**. Fa uns dies hem llegit que la gran naviliera Maersk crearia el seu centre de producció de biocombustibles on tinguessin la garantia de generació renovable de proximitat en grans volums. Per tant, retornant al mateix argument, no és acceptable que una petita instal·lació de 150 kW hagi de necessitar dos anys de tramitació.

La prova de la **falta d'eficàcia i eficiència de l'administració**, on els funcionaris estan treballant per sobre d'allò que se'ls pot exigir, és que parcs amb un total de 2.500 MW de potència perdran els drets el dia 25 de gener de 2023 per no haver superat el tràmit ambiental. Si volem fer parcs renovables a la nostra manera, adaptats al nostre territori, necessitem disposar dels recursos per poder-ho fer possible.

Per acabar l'entrevista, en Dani Pérez diu que per fer la **transició energètica**, mentre no disposem de tota la potència renovable que necessitem, veuria amb bons ulls **prorrogar la vida de centrals nuclear i de gas**, de forma temporal, abans que fer grans inversions, com el MidCat, que hipotecarien el futur. Aquest diners s'haurien de dedicar a fer més renovables.

Santi Martínez Farrero

President de la cooperativa Energia del Pallars Jussà[ficentrareport]
[sensepubli][nointext][noautor]

AMB EL SUPORT DE: